

అతిథి

వేతిలో ఉన్న కాగితంలోని అక్షరాలని చూసుకున్నాడు కృష్ణ.

తరవాత తలెత్తి ఆ ఇంటికేసి చూశాడు. తనకు కావల్సిన ఇల్లు అదేనని నిశ్చయించుకున్నాక కాగితాన్ని బేబులో పెట్టుకుని ఎయిర్ బేగ్ భుజాన తగిలించుకుని ఆ ఇంటివేపు అడుగులు వేశాడు.

తలుపు దగ్గరికి వేరుకుని డోర్ బెల్ కోసం వెదికాడు. కనిపించ లేదు. సందేహిస్తూనే వేతివేళ్ళు మడిచి తలుపుమీద కొట్టాడు చిన్నగా.

కొద్దిసేపు ఎదురు చూశాడు లోపలనుంచి ఏదైనా అలికిడి వినిపిస్తూండేమోనని. వినపడ లేదు. ఈసారి గట్టిగా తట్టాడు తలుపు మీద. క్షణం తర్వాత లోపల కదలిక వినిపించింది.

రెండడుగులు వెనక్కి జరిగి నెలంబ్బాడు కృష్ణ. నెమ్మదిగా తలుపు తెరుచుకుంది.

ముందుగా తెల్లటి దీర కనిపించింది. తర్వాత గుండ్రటి ముఖం.

కృష్ణ తడబడ్డా అన్నాడు వెంటనే "నా పేరు కృష్ణ - రాజేశ్వరరావు గారు పంపించారు" చెప్పాడు.

ఓ క్షణం అతన్ని చూశాక పక్కకి జరిగి అన్నదామె "రండి - లోపలికి"

అతను లోపలికి అడుగువేశాడు.

"మీరు సుభద్ర గారు కదూ" అడిగాడు కృష్ణ.

అమె తల ఊపి, "కూర్చోండి" చెప్పి లోపలకు వెళ్ళి మంచినీళ్ళతో తిరిగివచ్చింది.

రాజేశ్వరరావు రాసి ఇచ్చిన తెటర్ అమె కందింది, తను మంచినీళ్ళ గ్లాస్ అందుకున్నాడు కృష్ణ.

అమె తెటర్ తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

నీళ్ళు తాగి గ్లాస్ కిందపెట్టి పరిశీలనగా ఇల్లంతా చూశాడు కృష్ణ.

ఇల్లు పాతదిలా ఉంది. ఆన్ బెస్టాన్ రేకులు ఉన్నాయి పైన. ముందు గది అందంగా

ఉంది. అలంకరణ సామాగ్రి తక్కువగా ఉన్నా అలంకరించిన పద్ధతి గదికి ఆ అందాన్నిస్తోంది.

ముందు గదులున్నట్లున్నాయి ఇంట్లో. అతనికి అంతకుముందు చూసిన సుభద్ర రూపం గుర్తుకు వచ్చింది.

ముప్పయి దాటి ఉండచ్చు వయసు. ముఖంలో ఓ రకమయిన గంభీరత కనిపిస్తోంది. శరీరంలోని అన్ని భాగాలు సరియైన నిష్పత్తిలో ఉండి మరోసారి ఆమెకేసి చూడాలనిపించేట్టు చెప్తున్నాయి.

తెల్లటి దీర నుదులు తిలకం లేకపోవడం మూత్రం విషరీతమయిన లోయిగా కనిపిస్తున్నాయి.

అతడికి రాజేశ్వరరావు చెప్పిన వివరాలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

"సుభద్ర ప్రేమ వివాహం చేసుకుని బయటికొచ్చింది తన పుట్టింటి నుండి. సవతి తల్లి పెట్టే బాధల నుండి - గర్భదారిద్ర్యం నుండి భర్త అమెకు విముక్తి ప్రసాదించాడు. కానీ ఆ అనందం ఎక్కువ సేపు నిలవలేదు. ఓ రోడ్ అక్సిడెంట్ లో అతడు చనిపోయాడు. తిరిగి అమె పుట్టింటికి వెళ్ళలేక పోయింది. ఏకాకిగా భర్త మిగిల్చిన ఆ ఇంట్లోనే ఓ కుట్టుమిషన్ లో కాలం వెళ్ళబుచ్చుకోంది. నిన్ను అక్కడికి పంపడంలో నా ఉద్దేశ్యం - నువ్విచ్చే కొద్దిపాటి డబ్బు అమెకి కొంత సహాయపడుతుందని."

కృష్ణ అలోచనలోంది తేరుకున్నాడు - అమె టీ తీసుకుని రావడంతో. అందించిన కప్పు తీసుకొని సిప్ చేయసాగాడు. అమె

కూడా టీ తాగుతూ అతడికి ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంది.

కొన్ని క్షణం నిశ్శబ్దాన్ని భేదిస్తూ చెప్పాడు కృష్ణ - "ఇయ్యాం సారీ సుభద్ర గారూ! కానీ....." కొద్ది క్షణాలాగి చెప్పాడతను "నేను ఈ ఊరికి కొత్త. నిరుద్యోగిని నేను. నా మీద ఆధారపడిన వాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు" మరికొద్ది సేపు అగాడతను.

"ఇన్నాళ్ళూ ఏలాగోలా గడిపాం. ఇప్పుడు ఓ గవర్నమెంటు ఉద్యోగానికి ఛాన్స్ వచ్చింది. రికమెండేషన్ లేనిదే ఉద్యోగం రాదు. రాజేశ్వరరావు గారికి తెల్లన ఓ ఎమ్.ఎల్.ఎ. తో రికమెండేషన్ వేయించుకోవడానికి ఈ చగదానికి వచ్చాను నేను. హోటల్ డిప్యూటీ ఫిరించలేనని చెప్పగానే, రాజేశ్వరరావు గారు మీ గురించి చెప్పి, అభ్యంతరం లేకపోతే ఇక్కడ పేయింగ్ గెస్ట్ గా పని ఆయ్యేవరకూ ఉండమన్నారు. సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాను" చెప్పాడు కృష్ణ.

సుభద్ర చిన్నగా నవ్వింది. "రాజేశ్వరరావు గారు నాకు చాలా దూరపు బంధువు. మీరు నిరభ్యంతరంగా ఇక్కడ ఉండచ్చు" చెప్పింది.

టీ తాగాక అతనికి పక్క గది చూపించింది. ఆ గదిలోంది తన వస్తు వుంను తీసి ముందుగదిలో ఉంచు కుంది.

కృష్ణ ఆ గదిలో సెటిల్ అయ్యాడు.

నాలుగు రోజులు గడిచాయి. ఈ నాలుగు రోజుల్లో సుభద్ర రూపం కృష్ణ గుండెల్లో రకరకాల భంగిమల్లో ముదితమయింది.

అమె మీద అతనికి వెర్రి అరాధనా భావం పుట్టింది. అమె శరీరంలోని ప్రతి పంపూ అతన్ని కవ్వించింది.

అమె నవ్విస్తూ, మట్లాడినా, చదువుతున్నా ఏ యాంగిల్ లో ఉన్నా అతని రక్తం ఉరకలు వేయడం ప్రారంభించింది.

రాత్రిళ్ళు అతని కంటిమీద కునుకు కరువు అయింది. అనుక్షణం అతని ఆలోచనల్లో అమె ఉండేది.

ఐదో రోజు అమె టైలరింగ్ సెంటర్ కి వెళ్ళింది. అతను ఆ రోజు ఇంట్లోనే ఉండిపోయాడు. ఎమ్.ఎల్.ఎ. మర్నాడు

రమ్మని చెప్పడంతో.

బయట వర్షం మొదలయింది. కొద్దిసేపటిలోనే ఈసందుకుంది.

సాయంత్రం నాలుగంటలకి తలుపు చప్పుడయింది. అతను తలుపు తెరిచాడు. వర్షం ఇంకా పడుతూనే ఉంది.

ఆ వర్షంలో తడిసిన సుభద్ర లోపలికి వచ్చింది.

ఆమెని చూసిన అతని ఈపిరి ఆగిపోయినట్లనిపించింది.

తెల్లటి చీర వంటిని పూర్తిగా అతుక్కుపోయి ఉంది. ఆమె వంట్లోని ప్రతి భాగం త్రి-డిట్ కన్పించసాగింది అతనికి.

నోట మాటరాక చూస్తూ నిలబడిపోయిన అతను ఆమె మాటలతో లోకంలోకి వచ్చాడు.

"మీరు గదిలోకి వెళ్ళే నేను బట్టలు మార్చుకుంటాను" చెప్పిందామె.

".....ఐ యాం సారీ....." తన ప్రవర్తనకి సిగ్గుపడ్డా అతను గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు వేసుకున్నాడు.

తలుపు బోల్ట్ పెద్దాండగా ఉన్నట్లుండి అతని రక్తస్పర్శణ హెచ్చింది. గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. ఆ తలుపుకి ఉన్న ఓ రంధ్రం అతనికి కంటపడడంతో.

ఒక్క క్షణం తీవ్రమయిన ఉద్రేకం అతన్ని ఈపేసింది.

తప్పా? ఒప్పా?

తప్పు— సంస్కారం!

ఒప్పు— కోరిక!

కోరిక గల్పింది.

అతడు ఆ రంధ్రంలోంచి అవతలికి చూశాడు.

ఆమె అటువేపు తిరిగి బట్టలు మార్చుకుంటోంది.

తలుపుకి రంధ్రం ఉన్నట్లు ఆమెకి తెలుసా?

విశాలమయిన వీపు అతని కంట బడింది. తెల్లటి శరీరం మీద నీటి బిందువులు మతిపోగొడ్తున్నాయి

రెండు నిమిషాల తర్వాత అతను పక్కకి జరిగాడు ఆమె వస్త్రధారణ పూర్తి కావడంతో.

వంటింట్లోనూ— కృష్ణ గదిలోనూ రూఫ్ నుండి నీళ్ళు పడడంతో ఆ రాత్రి ఇద్దరూ ముందు గదిలో పడుకున్నారు.

ఓ అడుగు మాత్రమే ఖాళీ ఉంది ఇద్దరి మంచాల మధ్య.

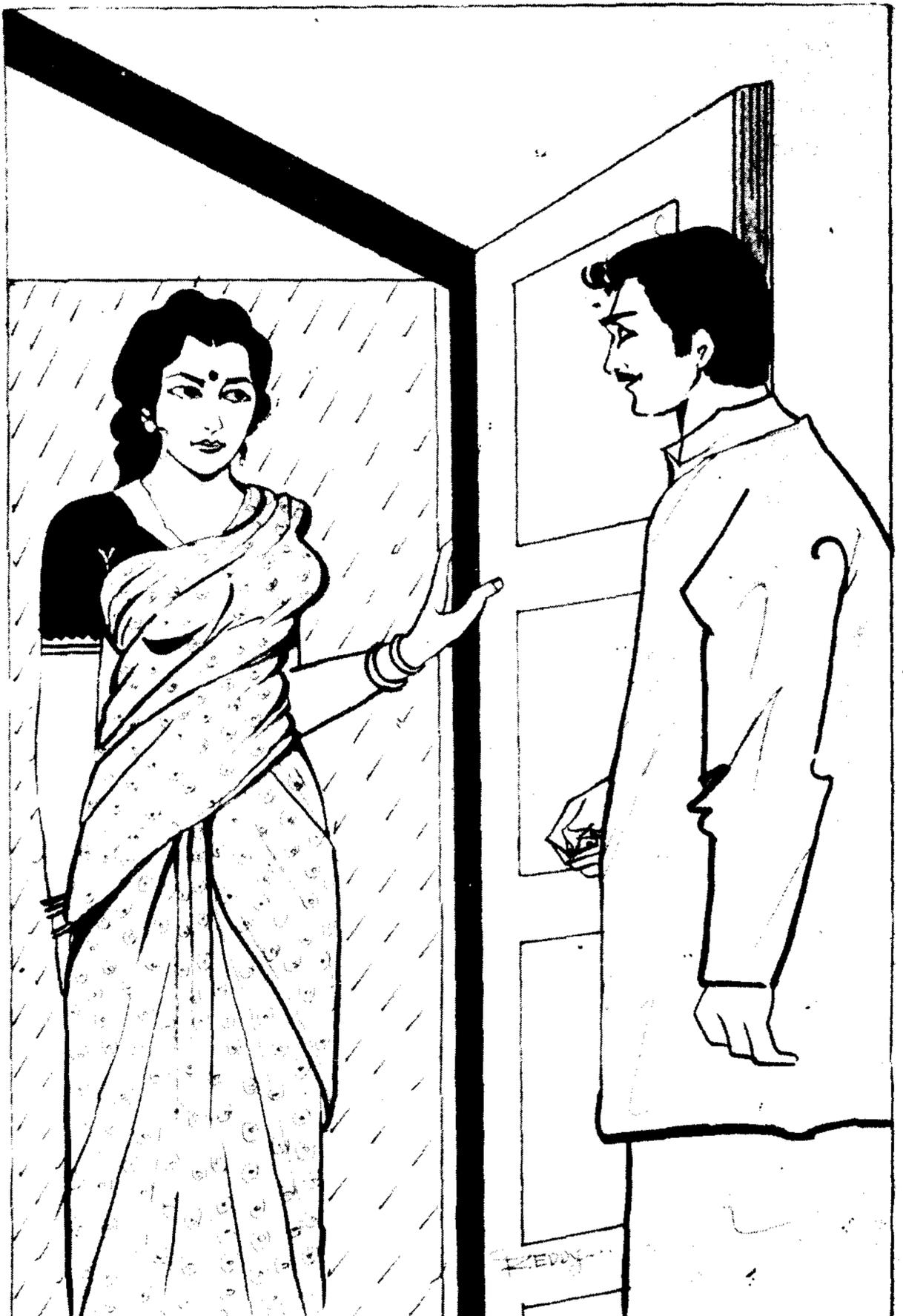
ఎందుకో ఆ రోజు ఆమెలో గంభీరత పాలు తగ్గింది. కలివిడిగా మాట్లాడిందామె. కానీ కృష్ణ, సరిగ్గా మాట్లాడ లేక పోయాడు.

రాత్రి పదిన్నర ప్రాంతంలో ఆమె నిద్రలోకి జారుకుంది.

మనసునీ— శరీరాన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి వేస్తూ అతనిలోని కోర్కె తీవ్రపూరితం దాల్చింది.

గంటన్నర పాటు అతడు ఎటూ నిర్లయం మకోలేకపోయాడు.

చివరికి మంచం మీద నుండి లేచాడు. అందురుతున్న గుండెలతో ఆమె పక్కన పడుకున్నాడు. ఆమె అదమరిచి నిద్రపోతోంది — వత్తిగిల్లి. అతడు ఆమె మట్టూ వేయివేశాడు. నెమ్మదిగా తన ముఖాన్ని ఆమె ముఖానికి వేరువ వేశాడు. వడగాల్పులా ఉంది

మగ్నాటి

అమె ఊపిరి.

తన పెదాలతో అమె పెదాలను తగిలాడు.

చలుక్కున కళ్ళు తెరిచిందామె. అతన్ని తోసేసింది.

“ప్లీజ్.....” అన్నాడతను దీనంగా.

అతని చెంప చెళ్ళు మంది.

మర్నాడు అమె ముందు తల ఎత్తలేక పోయాడతను. త్వరత్వరగా కాలకృత్యాలు ముగించుకొని బ్రేక్ ఫాస్ట్ కూడా వేయకుండా బయటపడ్డాడు. మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి ఎమ్.ఎల్.ఏ. ఇంటికి వేరుకున్నాడు.

అతనికోసం ఎదురుచూస్తూ సోఫాలో కూర్చున్నాడు కృష్ణ.

పది నిమిషాల తరవాత గాజుల చప్పుడుకి తలెత్తి చూశాడు. షాక్ తగిలినట్లయిందతనికి.

పూర్తి మేకప్ లో ఆ ఇంట్లోంచి నడిచి బయటికి వెళ్ళిపోతోంది సుభద్ర.

అతడా వేపు చూస్తూండగానే— వెనక నుండి చిన్న దగ్గు వినించి తిరిగి చూశాడతను.

ఎమ్.ఎల్.ఏ. గారున్నారక్కడ. చిర్నవు;

నవ్వాడాయన.

“కృష్ణకుమార్ కదూ నువ్వు” అడిగాడాయన.

“అవునండీ. మొన్న నవ్వాను” చెప్పాడు కృష్ణ.

“ఇంక నువ్వు మీ ఊరెళ్ళిపో కృష్ణ! అపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్ ఇంటికే వస్తుంది” చెప్పాడతను.

“థాంక్యూ సర్” సంతోషంగా చెప్పాడు కృష్ణ.

ఎమ్.ఎల్.ఏ. నవ్వి అన్నాడు— “ఇండు లో కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికేముంది. అదృతమయిన రికమెండేషన్ తెచ్చావు నా దగ్గరికి.”

కృష్ణ అర్థం కానట్లు చూశాడు.

“అదే... సుభద్ర.....”

కృష్ణ కింకేమీ వినించలేదు.

“ఎందుకు వేశావీలా” కోపంతో అతని ముక్కుపుటాలు అదురుతున్నాయి.

“ఏం వేశాను” తాపీగా అడిగింది సుభద్ర.

“నా కోసం నీ నీతి నెందుకు అమ్మాల్పొచ్చింది.”

“నీ కోసం కొత్తగా ఏమీ వేయలేదు” మెల్లగా అందామె “ప్రస్తుతం నా వృత్తి అదే.”

వేయి వోల్టుల షాక్ కొట్టినట్లుండి పోయాడతను.

వాలా సేపటికి తేరుకున్నాడతను. “మరి — నేను నిన్ను కోరుకున్నప్పుడు ఎందుకు

ఒప్పుకోలేదు.”

అమె అతనికేసి ఓ సారి చూసింది “కృష్ణ!” క్షణం అగి అందామె— “వయసు వాలా చెడ్డది. ఈ వయసులో కోరిక సహజం. దాని కోసం అడ్డదారులు మాత్రం ఆరోగ్య కరం కాదు. నేనేమిటో నాకు తెల్పు. నువ్వేమిటో నాకు తెల్పు. సెక్స్ లో ఎప్పుడూ స్వేచ్ఛ ఉండాలి. కొత్తదనం ఉండాలి. శృంగారం అధికారికంగా తాజాగా జరగాలి. నా లాంటి దానితో నువ్వు కలిస్తే నికర పరిపూర్ణ ఆనందం దొరకదు. కేవలం అనుభవం మాత్రమే దక్కుతుంది. మొదటి సారిగా జీవితంలో మొట్టమొదటిసారిగా జరిపే శృంగారం మల్లెపూల మధ్య జీవిత భాగస్వామిలో మొదటిరాత్రి జరిగితేనే బావుంటుంది— నా లాంటి వేళ్ళతో కాదు. అందుకే ఒప్పుకోలేదు.”

అతడు కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాడు. వాలా సేపు— ఆలోచిస్తూ, ఉన్నట్లుండి స్థిరంగా అన్నాడతను “నేను నిన్ను పెళ్ళి చెసుకుంటాను.”

అమె అతనికేసి చిర్నవుతో చూసింది “నా కిష్టం లేదు” చెప్పింది.

“ఎందుకు?”

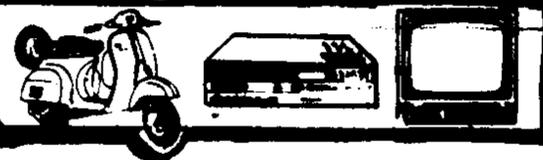
“నీ జీవితం ఇంకా మొదలు కాలేదు. నా జీవితం అయిపోవచ్చింది”

“మనిద్దరికీ ఐదేళ్ళకంటే ఎక్కువ తేడా లేదు వయసులో” చెప్పాడతను.

“జీవితం వయసు కాదు— అనుభవం”

కొన్ని క్షణాల తర్వాత అతడామె పాదాలను స్పృశించాడు వేతుల్తో.

రూ. 1,50,000 విలువైన బహుమతులు సొందండి
(ఎంట్రీ ఫీజు లేదు)

9	8	13
14	10	6
7	12	11

మొదటి బహుమతి బజాజ్ స్కూటర్ లేదా ఎ.సి.ఆర్. కన్సోలేషన్ బహుమతులు: కలర్ టి.వి. రూ. 800 లకు లేదా జపాన్ మోడల్ 'నేషనల్ లూ ఇన్ వన్' రూ. 500 లకు చైన్ లింక్ పథకం క్రింద.

ఒక పోస్టు కార్డుపై ఇక్కడ చూపినట్లు 9 గళ్ళను గీయండి. 7 నుంచి 15 వరకు అంకెలను ఉపయోగిస్తూ ఎటు కూడినా 33 వచ్చేట్లుగా గళ్ళు నింపండి. ఒక అంకెను ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించాలి. మీ ఎంట్రీలను ఆర్జినరీ పోస్టులో 10 రోజుల్లో పంపండి. మొదట వచ్చిన ఎంట్రీలకు 'ఫోటో గ్రాఫిక్' కెమెరా ఉచితం.

		14
	11	
8		